

Прилог

Оваа активност се имплементира од страна на
Смарт АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, во рамките на проектот
„Промоција на безбедна училишна средина“.

Проектот „Промоција на безбедна училишна средина“ се спроведува од страна на
Коалицијата на младински организации „СЕГА“ во партнерство со Македонскиот
центар за граѓанско образование, Првата детска амбасада во светот „МЕЃАШИ“ и
СМАРТ АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, а финансиски поддржан од
Детската фондација „Песталоци“.

**MACEDONIAN
CIVIC
EDUCATION
CENTER**

Вистинските лица зад екраните

Промоција на безбедна училишна средина
Проект поддржан од Детска фондација Песталоци

ЕДУЛАБ

Ликови:

Јана (14 години)

Алекс (14 години)

Лена (14 години)

Марија (наставничка, 30 години)

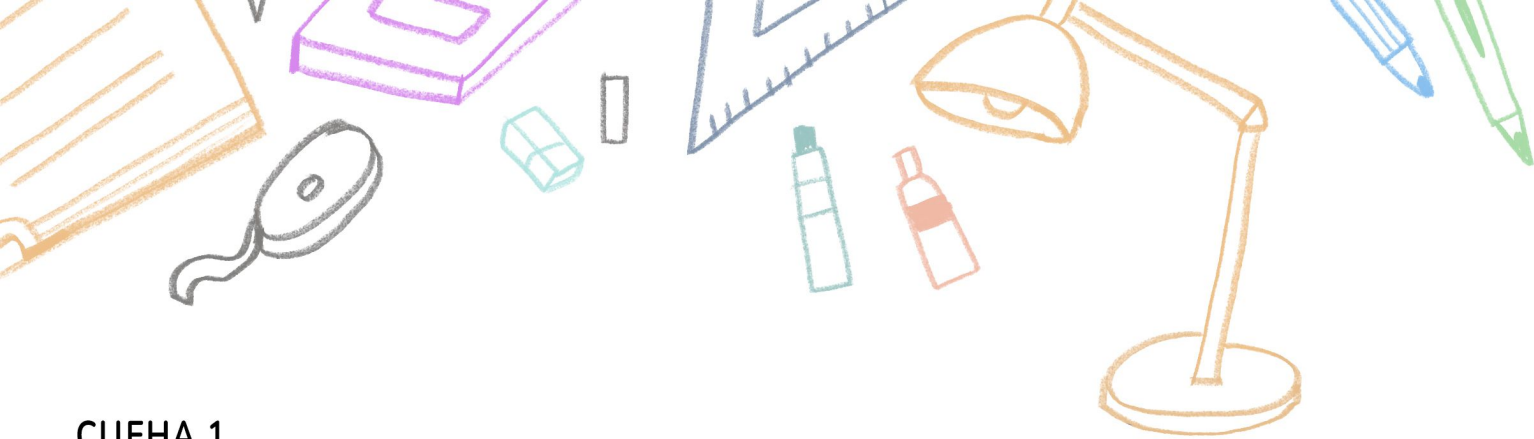
Место:

Училница, за време на час по предметот
Граѓанско образование.

Промоција на безбедна училишна средина
Проект поддржан од Детска фондација Песталоци

ЕДУЛАБ

СЦЕНА 1

(Учениците седат во училницата. Марија стои пред таблата и објаснува за кибернасилство. Состојбата во училницата е сериозна, со тивки разговори што се смируваат кога Марија почнува да зборува.)

Марија: (со сериозен, но топол тон) Ученици, денеска ќе зборуваме за една многу важна тема – кибернасилството и анонимното претставување на интернет.

Тоа се случува секојдневно и не секогаш се гледаат последиците веднаш, но тие можат да бидат многу сериозни. Некои луѓе мислат дека, бидејќи се зад екраните, нивните зборови не повредуваат, но вистината е сосема поинаква.

(Момент на тишина во училницата, додека учениците размислуваат за нејзините зборови.)

Марија: Дали некој од вас има искуство или познава некого што бил жртва на кибернасилство?

(Неколку ученици се погледнуваат, несигурни дали да зборуваат.)

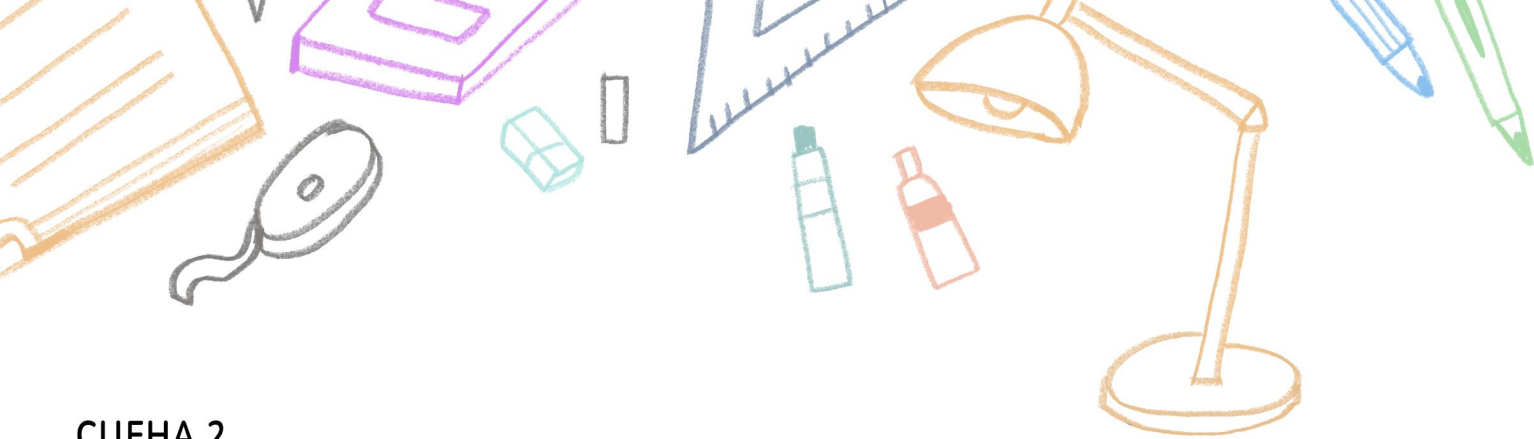
Јана: (со подигната рака и сериозен поглед) Да, учителке. Една моја пријателка беше жртва на кибернасилство. Некој создаде лажен профил и ја малтретираше со зловни пораки. Не можеше да престане да размислува за тоа и се чувствуваше многу лошо.

Алекс: (се вмешува, со тон што покажува емпатија) И јас имам слушнато за такви случаи. Во едно друго училиште, некои ученици го малтретирале другарот преку Инстаграм. Тоа навистина е страшно.

Марија: (се насмевнува охрабрувачки) Ви благодарам што ги споделивте вашите искуства. Ова е нешто што може да му се случи секому и токму затоа е важно да зборуваме отворено за тоа. Сега ќе ве замолам да размислите што би можеле да направиме за да ја подигнеме свеста и да се заштитиме од вакви ситуации.

(Учениците замислено кимнуваат со глава. Марија дава знак за кратка пауза.)

СЦЕНА 2

(Сцената се префрла на пауза, во ходникот на училиштето. Учениците се собираат околу автомат за сокови. Јана и Алекс зборуваат додека се оддалечуваат од училницата.)

Јана: (со љубопитност) Алекс, дали некогаш си се претставувал со лажен профил?

Алекс: (се насмевнува нервозно, ставајќи раце во џебовите) Па... да бидам искрен, имам направено таква глупост пред некој месец. Се чинеше како игра. Сакав да се шегувам со еден другар, ама сега сфаќам колку е тоа опасно и непромислено. Можеше да заврши многу лошо.

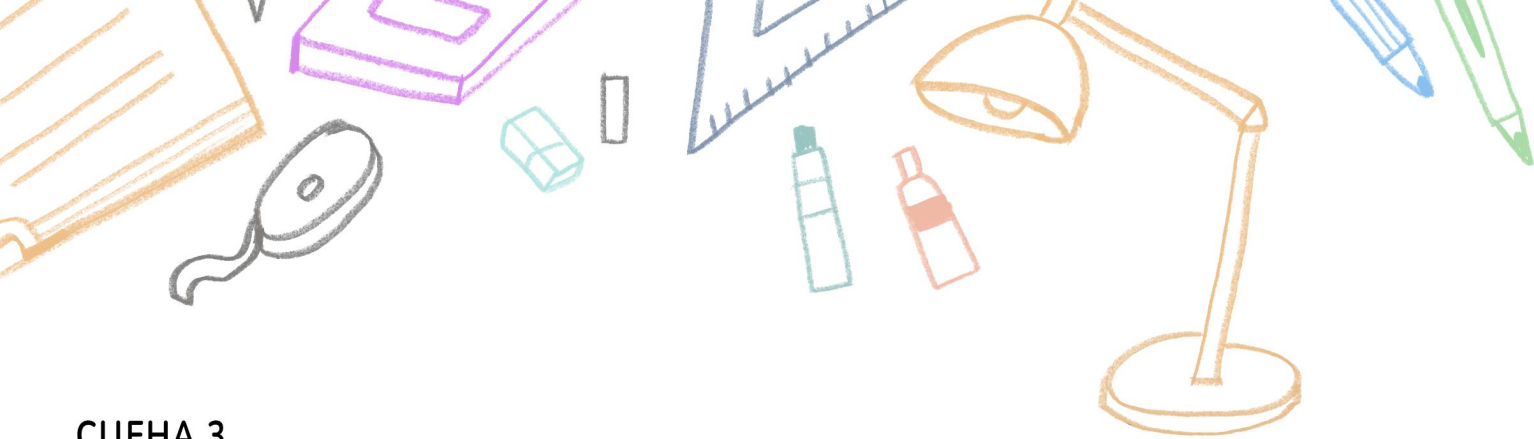
Јана: (со разбирање) Добро е што си сфатил. Знаеш, не е шега кога некој се чувствува лошо заради тоа. Сите ние треба да бидеме свесни за последиците и да се почитуваме меѓусебно, дури и онлајн.

Алекс: (решително) Се согласувам. Можеби треба да направиме нешто повеќе од само зборување. Можеби кампања во училиштето за подигање на свеста.

(Го погледнува ходникот околу себе, како да размислува на глас.)

Јана: (со ентузијазам) Да! Постери, презентации, нешто што сите ќе го забележат. Мора да покажеме дека ова не е само „виртуелен“ проблем.

СЦЕНА 3

(Назад во училницата. Учениците се собрани околу табла на која пишуваат идеи. Атмосферата е жива, секој размислува за своите идеи. Марија стои до таблата и ги следи, поттикнувајќи ги.)

Марија: (охрабрувачки, со блага насмевка) Ајде, деца, да ги споделиме вашите идеи. Како би можеле да ја подигнеме свеста за оваа тема и да им помогнеме на нашите врсници да сфатат колку е важно да се биде свесен за своето однесување онлајн?

Лена: (со ентузијазам, додека пишува на таблата) Можеме да направиме постери и да ги закачиме низ училиштето. Со пораки како „Биди вистински, не лажен!“ и „Секој има право на безбедност!“

Алекс: (со самодоверба, поддржувајќи ја Лена) Да, а можеме и да организираме работилници за учениците каде што ќе зборуваме за ова. Можеби и да поканиме некој експерт, психолог или советник за безбедност на интернет.

Јана: (со креативен пристап) Исто така, можеме да направиме и кратко видео што ќе го споделиме на социјалните мрежи на училиштето. Може да биде нешто инспиративно, каде што ќе ги покажеме вистинските луѓе зад екраните, оние кои се подложни на насилство.

Марија: (со задоволство и поддршка) Одлични идеи! Важно е сите да се вклучиме и да работиме заедно. Секој од нас може да направи разлика. Понекогаш не знаеме како нашите зборови можат да влијаат врз некого, но мораме да бидеме свесни за тоа. Денес може да биде некој друг, но утре – може да бидете и вие. Затоа, треба да се грижиме едни за други, секогаш.

(Учениците се насмевнуваат, а атмосферата станува позитивна, исполнета со решителност за промена.)

Марија: (со топол тон) Запомнете, вистинската сила е во тоа да бидете добри, да покажете емпатија и да се грижите за луѓето околу вас. Тоа нè прави вистински посилни, а не маските зад екраните.

(Завесата се спушта, додека учениците продолжуваат со разговори и планови за кампањата.)

